

og skal have Adkomst til 10 Hopper. Lolland-Falster har 26,367 og skal have Adkomst til 10 Hopper, Fyn med 56,743 skal have Adkomst til 20 Hopper, og Sjælland, der, foruden Kjøbenhavn, har en Hestebestand af 116,779 skal kun have Adkomst til 20 Hopper. Bornholm, Lolland-Falster og Fyn have altsaa tilsammen en Hestebestand af 91,399, og de skulle tilsammen have 40 Hopper, medens Sjælland med sine 116,779 skal nøjes med 20 Hopper. Ser man hen til, at der paa Sjælland drives 3 Avlsretninger, nemlig Opdræt af Frederiksborg Racen, det mere udprægede Halvblod og af Trækhesten, forekommer det mig, at vi her paa Sjælland vilde være særdeles uheldigt stillede ved at faa anvist disse 20 Hopper. Der føres jo for Tiden en stærk Kamp om Opdrættet af disse 3 Avlsretninger; det gælder om derigennem at komme til Klarhed over, hvilken Retning der giver det største Udbytte for Landmanden. Men for at komme til Klarhed over dette, fordres der, at Forholdene ere lige for de forskellige Avlsretninger. Det ere de, som nævnt, ikke, og kunne de ikke blive efter Lovforslaget. Efter Kommissionensbetænkningen er der jo forudsat, at Anstalterne paa Sjælland og Bornholm tænkes anvendte til Støtte for den ædle og forædlede Race, saa at disse Opdrætningsanstalter komme til at omfatte Frederiksborghesten og det mere udprægede Halvblod; men saa vil Følgen deraf blive, at vi ikke faa nogen Opdrætningsanstalt for jyske Heste eller i det hele taget for Trækheste, og det er jo en bekendt Sag, at man ogsaa paa Sjælland mange Steder er begyndt at slaa ind paa denne Avl. Efter Lovforslaget ere jo Hesteavlforeningerne forpligtede til at lade de ved Statsdyrskuerne præmierede Hingste bedække ti Hopper ved hver af disse Opdrætningsanstalter. Men naar vi nu ikke paa Sjælland faa nogen Opdrætningsanstalt for jyske Heste — og det gaar jeg ud fra, at vi efter Lovforslaget ikke faa — saa bliver Sjælland berøvet Adgangen til at benytte de bedste Heste af Trækhestetypen. Jeg tror derfor, ligesom en æret Taler, der har haft Ordet tidligere, at hvis vi skulle være nogenlunde ligestillede her paa Sjælland med de øvrige Øer — i Forhold til Jylland ere vi ikke forurettede, men altsaa i Forhold til de andre Provinser, jeg har nævnt — bliver det nødvendigt, at vi faa Adkomst til 30 Hopper. Saa kan Forholdet blive nogenlunde lige, og saa blive vi ikke udelukkede fra at benytte de bedste

Hingste af Trækhestetypen, saaledes som vi efter Lovforslaget blive.

I Lovforslagets § 1 Nr. 4 er Statstilskuddet for Tyrene nedsat til en Sum af 75,000 Kr. I Øjeblikket er det maaske nok tilstrækkeligt, men med Hensyn til den raske Udvikling, som vi have paa dette Omraade, forekommer det mig, at man sikkert temmelig hurtig naar til, at dette Beløb bliver for lille. Maaske er det ikke nødvendigt at gaa lige op til de 100,000 Kr., men jeg vil dog henstille, om det ikke vilde være rigtigt at gaa noget højere op end til de 75,000 Kr. Med Hensyn til Goldhopperne finder jeg det fuldstændigt rigtigt, at de ikke kunne præmieres mere end et Aar, undtagen de have haft Føl, og derefter blive Goldhopper. Men jeg ønsker at spørge, om man vil betragte 2-Aars Hoppeplage som Goldhopper? Thi i saa Fald forekommer det mig, at man kommer i den Stilling, at man slet ingen 3-Aars Hopper faar paa Dyrskuerne, hvis 2aarige Hopper komme ind under Betegnelsen Goldhopper, men komme de derimod i en særskilt Afdeling, til Eksempel 2aarige Hoppeplage, eller hvad man nu vil kalde dem, finder jeg det fuldstændigt rigtigt, saaledes som Lovforslaget er. Skulle de regnes med til Goldhopperne ere vi udsatte for, at vi ingen 3-Aars Hopper faa paa Dyrskuerne, og det tror jeg dog vilde være uheldigt. 3-Aars Plagene have nemlig ikke Føl, og saa kunne de, der have faaet Præmie som 2aarige Hopper, ikke atter faa Præmie som 3aarige, hvis 2-Aarsplagene falde ind under Begrebet Goldhopper.

I Lovforslagets § 3 staar der nævnt, at Tilskuddet i Kroner ikke maa overstige det firdobbelte af Tallet af Foreningens bidragydende Medlemmer. Det er vel nok i al Almindelighed en meget god Bestemmelse, men jeg kan dog ikke lade være at nævne, at den over for enkelte Foreninger kan komme til at virke meget uheldigt. Det er nemlig mig bekendt, at der findes ældre Landboforeninger, som i mange Aar, gennem en hel Menneskealder med Held har arbejdet paa at fremme og udvikle vor Kreaturbestand, men de have et meget ringe Medlemsantal. Jeg formener, at det maaske hidrører fra, at disse Foreninger have præmieret Dyr, som have tilhørt Opdrættere, der ikke have været Medlem af Foreningen, og saa gaar det jo saadan, at der er en Del, der ræsonnerer som saa: Vi faa samme Præmier, hvad enten vi ere Medlemmer eller ikke, og en Del gaar saa vel ikke med af den Grund.